

'We missen elkaar ontzettend, dat is de rode draad'

Totale stilte donderdagmorgen in de Petrus en Pauluskerk. Een handjevol mensen is er in gebed verzonken. Ze zitten keurig verspreid door de grote kerk. Anderhalve meter afstand houden, het geldt deze dagen ook in de kerk.

Op de tafel bij de ingang van de kerk liggen de traditionele palmtakjes voor de gelovigen. Ze refereren aan de intocht van Jezus in Jeruzalem, legt pastoor Ivan Garcia uit. „Door de mensen werden toen palmtakjes op de grond gelegd om hem te verwelkomen.”

Fijn dat de kerk deze Witte Donderdag (waarop het laatste avondmaal van Jezus Christus wordt herdacht) open is voor gebed en bezinning, zegt Anja Gerritsen uit Den Helder. Ze maakt er dankbaar gebruik van. Natuurlijk is bidden niet aan een plaats gebonden. Het kan ook gewoon thuis, of ergens buiten. Maar dat is toch anders, zegt Gerritsen. En zeker in deze rare tijden heb je als gelovige soms extra behoefte aan de rust die de kerk nu eenmaal geeft.

Samen

Al is het anders dan anders. „Ik ben een kerkganger, dus ik kom hier heel vaak. Maar normaal bid je dan samen met andere mensen, nu gaat dat niet. Ik bid ook wel thuis, maar nu de kerk open is kom ik graag hier naar toe.” Waar bidt ze dan voor? „Dat er maar zo snel mogelijk een einde mag komen aan deze beproeving. En voor de mensen in de verpleging.”

De katholieke kerken in de Noordkop openen regelmatig de deuren voor individuele kerkgangers, zegt pastoor Garcia. „Samen een viering houden gaat nu niet, maar we proberen er wel op een andere manier voor de mensen te zijn.” Er is behoefte aan, zegt hij. Kijk maar naar het Mariabeeld daar in de hoek. „Er worden momenteel veel kaarsjes gebrand. Mensen vinden er troost in.”

Telefonisch

In Schagen wordt de Mariakapel in de Christoforuskerk veel bezocht door gelovigen, zegt pastoor Eduard Moltzer. „Die is elke dag open.” Ook in Schagen liggen de vieringen uiteraard stil. Direct contact met de parochianen is er even niet bij, er wordt veel gebeld. „Ik doe tegenwoordig telefonische huisbezoeken, zeg ik altijd”, meldt Moltzer. „Op die manier probeer je toch met de mensen in contact te blijven. Wat ik merk in die gesprekken: we missen elkaar ontzettend. Dat loopt als een rode draad door de verhalen die ik hoor. Iedereen kent het beeld van opa en oma die achter het raam zwaaien naar hun kleinkind. Ineens is er afstand. Dat doet zeer. Bij iedereen. Nee, we moeten elkaar goed vasthouden in deze tijd. Virtueel dan maar.” Zelf leeft Moltzer ook in een klein

Veel brandende kaarsjes bij het beeld van Maria.

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

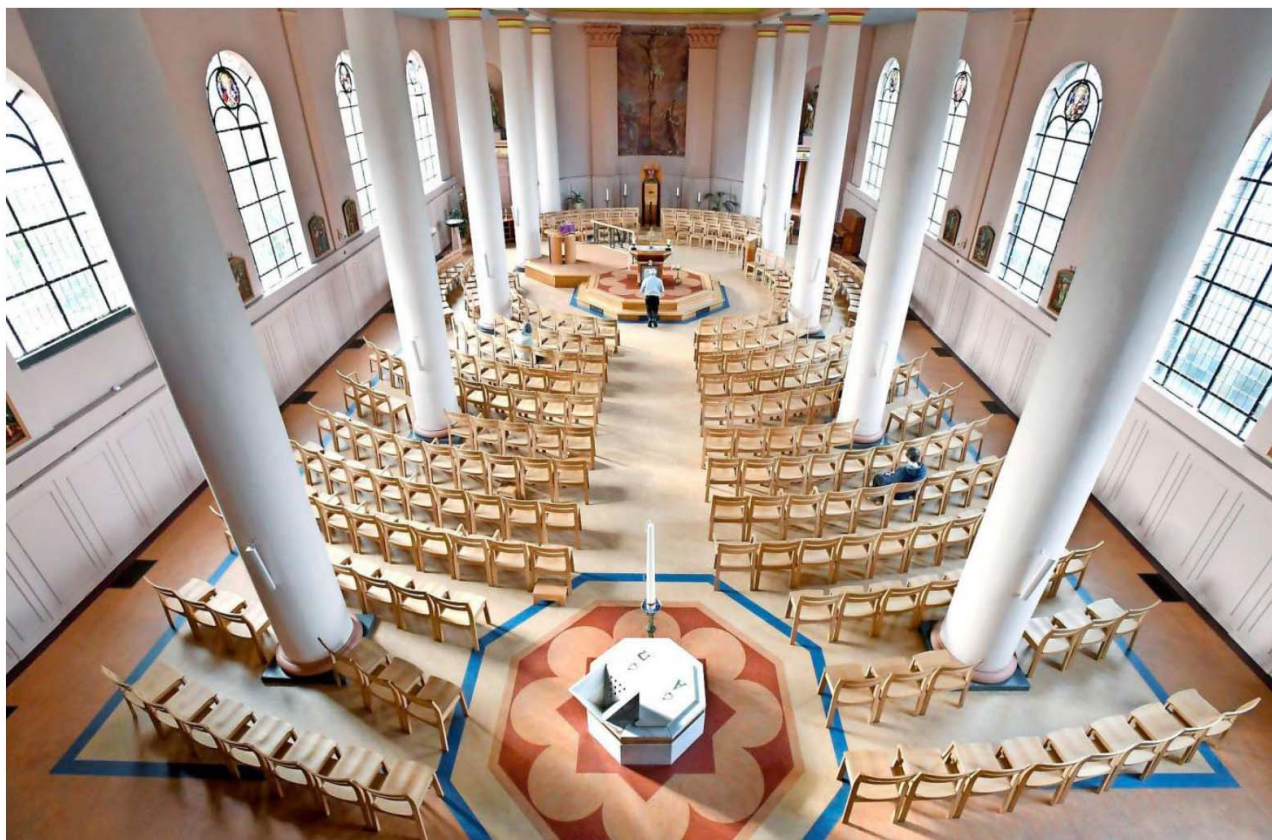

De Mariakapel van de Christoforuskerk is dagelijks open.

FOTO MARC MOUSSAUT

wereldje: hij wordt behandeld voor lymfeklierkanker. „Ik behoor dus tot de kwetsbare groep, ik ga de deur even niet uit. Er wordt goed voor me gezorgd hoor. Mensen halen boodschappen, net ging de deurbel en vond ik een bosje tulpen en paasjes op de stoep.” Het is een bijzondere tijd, zegt Garcia, die pastoor is voor de hele Noordkop, van Texel tot 't Zand. In de kerk zijn ze altijd erg van het per-

soonlijke contact. „Na de dienst op zondag sta ik bij de deur. Om alle gelovigen een hand te geven, ze een goede week te wensen. Zo werken we al jaren. We spreken binnen de kerk al een tijdje over 'het nieuwe evangelie'. Dat we andere manieren moeten vinden om naar de mensen toe te gaan. Nou, dat is precies wat we nu doen. Normaal komen de mensen naar ons toe, nu gaat dat even niet meer.

In stilte bidden in de vrijwel lege Petrus en Pauluskerk van Den Helder.

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

De kruisverering is vrijdag buiten, zoals in Breezand.

FOTO MARC MOUSSAUT

Nu moeten wij een manier zien te vinden om bij mensen in de huiskamer te komen.”

Streamen

Dat gebeurt door kerkdiensten via de radio bij mensen in de huiskamer te brengen of door ze te streamen via het internet. Garcia: „En ik bel mensen, of houdt contact via whatsapp.” Moltzer: „Er wordt vaak geklaagd over die smartphones, maar wat zijn we nu blij dat ze er zijn... Je kunt op elk moment contact met elkaar hebben.” Merken de pastoors dat de parochianen nu extra behoefte hebben aan een troostend woord van de pastoor? Garcia: „Vaak hoor ik: 'bedankt voor uw bellerij'. Vind ik bijzonder. Het zijn gesprekjes van maar

tien minuten of zo, maar mensen horen toch even de stem van hun pastoor, van hun herder zeg maar. Dat vinden ze dus toch erg fijn, ja.” Moltzer: „Je wilt mensen graag bemoedigen en ze hulp bieden. Maar je staat nu wel een beetje machteloos.” Licht twijfel aan het geloof ook op de loer in deze barre tijden? Komt de vraag op wat voor zin het heeft om nu te bidden tot een God die dit alles heeft laten gebeuren? Garcia: „Zo is het niet. Dit is niet iets van God, dit is iets van de mensen. Hij heeft ons de verantwoordelijkheid gegeven. En nu kunnen we wel aan Hem vragen: 'help ons hier door heen'. Diep van binnen is iedereen een beetje een gelovige. Op moeilijke momenten zeggen we allemaal: 'help ons'.

Pastoor Ivan Garcia in de Petrus en Pauluskerk.

FOTO GEORGE STOEKENBROEK

De een tegen God, de ander tegen Allah, anderen tegen niemand in het bijzonder. Maar we vragen allemaal om hulp.”

En misschien heeft zo'n crisis uiteindelijk toch positieve effecten. Garcia: „Mensen zijn ineens veel meer thuis met de kinderen en genieten daar ook van. Ik denk dat we na deze periode dingen die we voorheen heel normaal vonden weer meer gaan waarderen. Iedereen vond het vanzelfsprekend om gezellig met zijn vrienden naar het café te gaan. Nu dat ineens niet meer kan, mis je het. En realiseer je je dat het toch wel bijzonder is.

Voor mezelf? Normaal ben ik altijd druk met van alles. Nu is dat minder. En kan ik ineens in plaats van een half uur wel een uur of zelfs anderhalf uur de tijd nemen om te bidden. Dat geeft wel rust.” Moltzer: „De kleine dingen die we heel gewoon zijn gaan vinden missen we nu ineens erg. Ik denk dat we later zullen zeggen dat we tijdens deze periode met zijn allen ook heel wat ontdekkingen hebben gedaan.”

Overigens zetten de kerken ook beproefde middelen in om de mensen een hart onder de riem te steken in deze moeilijke tijden. Elke

woensdagavond luiden de klokken. „Om de mensen te laten weten dat we er voor ze zijn”, aldus Garcia.

Marten Visser

De komende dagen doen de katholieke kerken veel moeite toch nog Pasen te vieren met hun gelovigen. Diensten worden vaak live uitgezonden via internet. Vrijdag is er bij alle rooms-katholieke kerken gelegenheid om het kruis te vereren, zoals gebruikelijk op Goede Vrijdag. Het kruis wordt buiten bij de kerk. Gelovigen kunnen zo veilig een kaarsje aansteken of bloemen neerleggen.